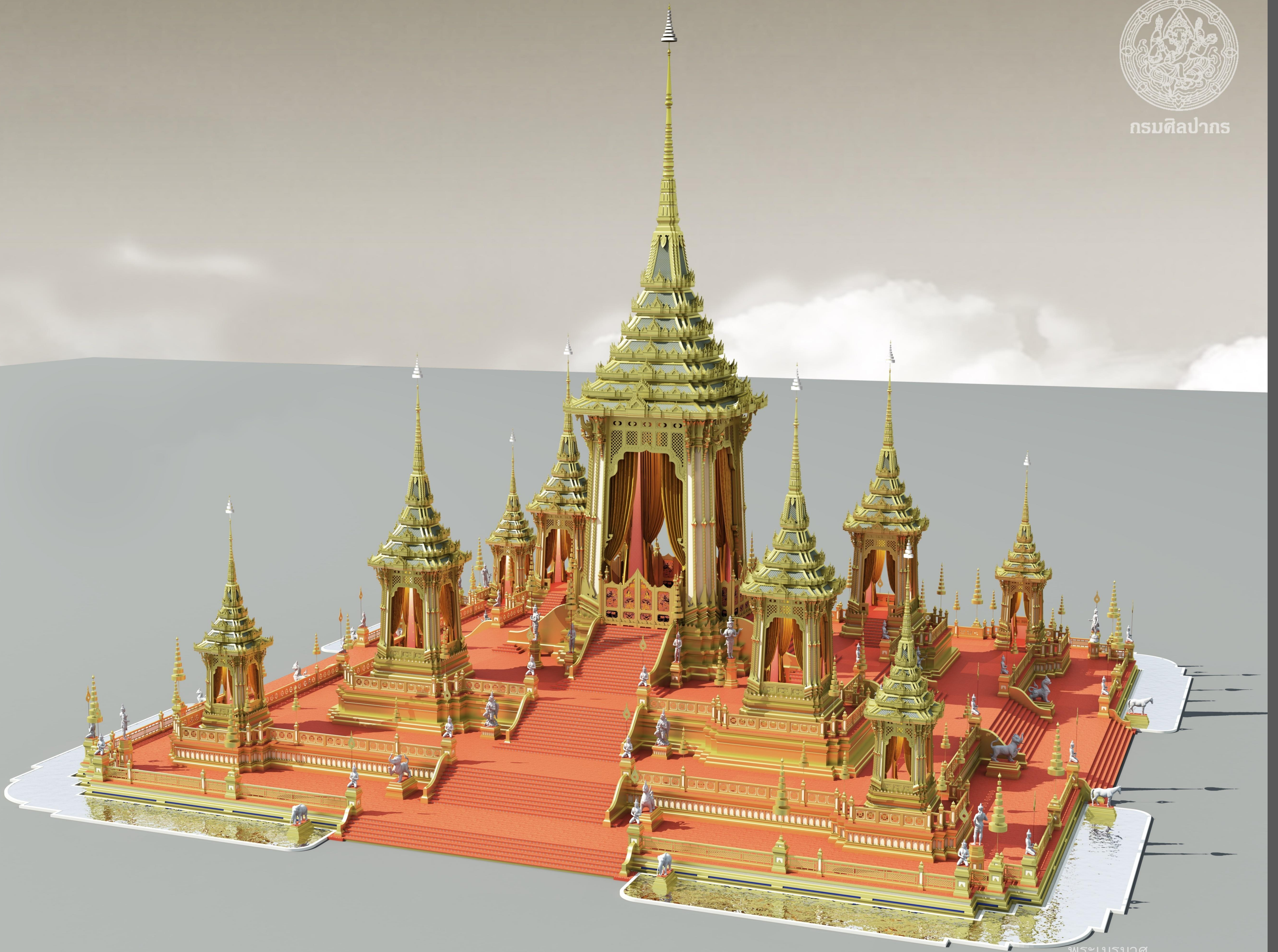
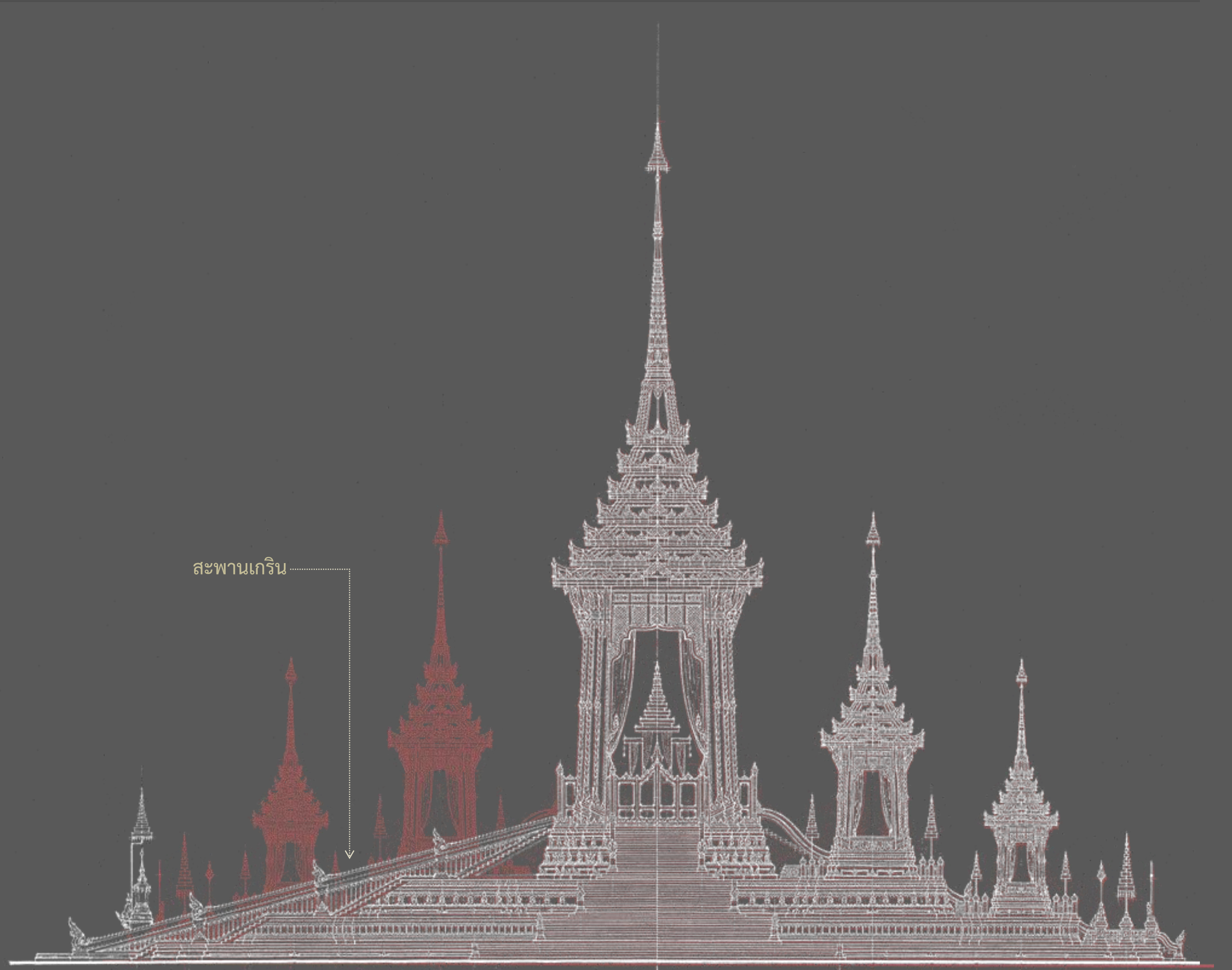
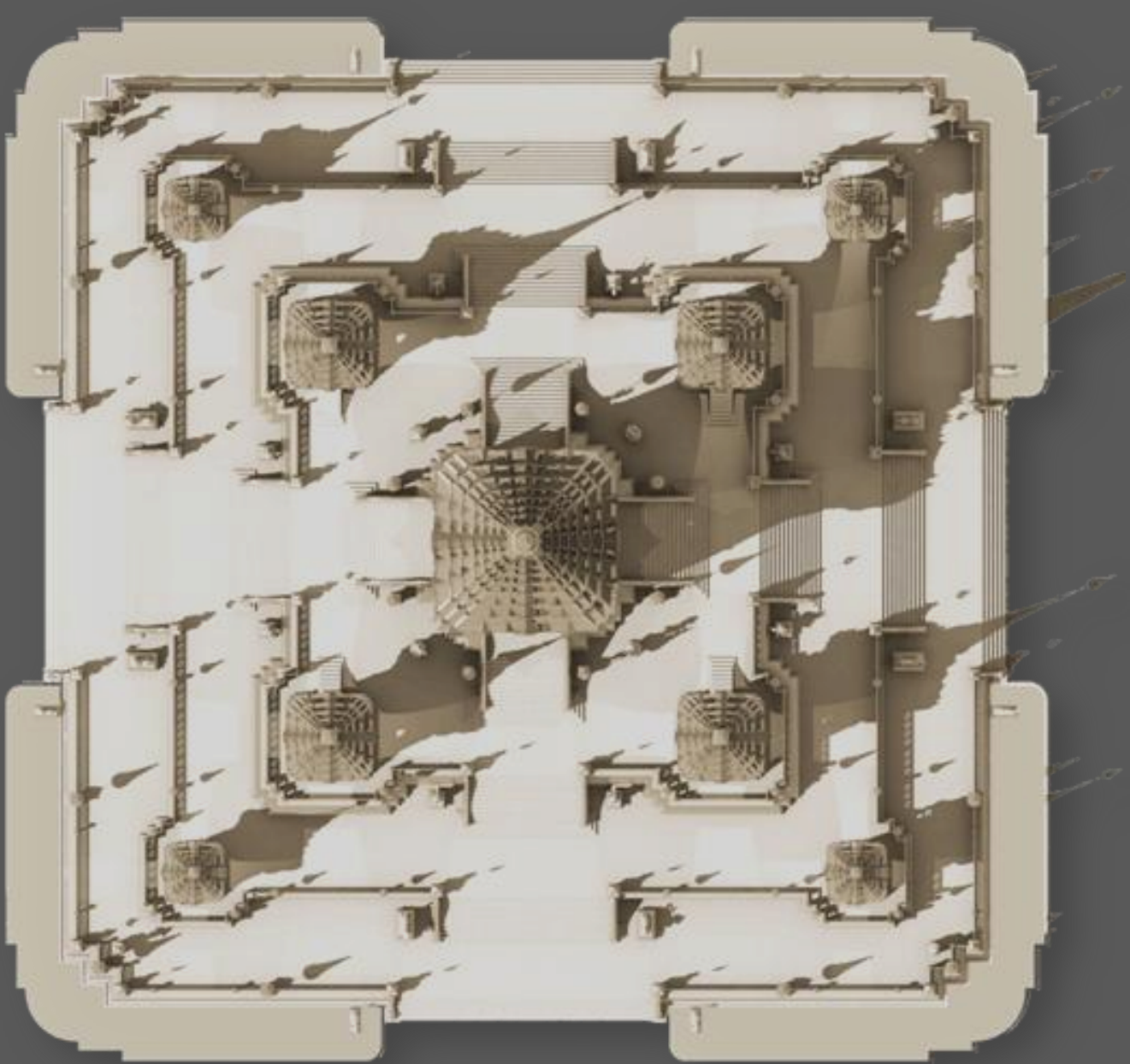
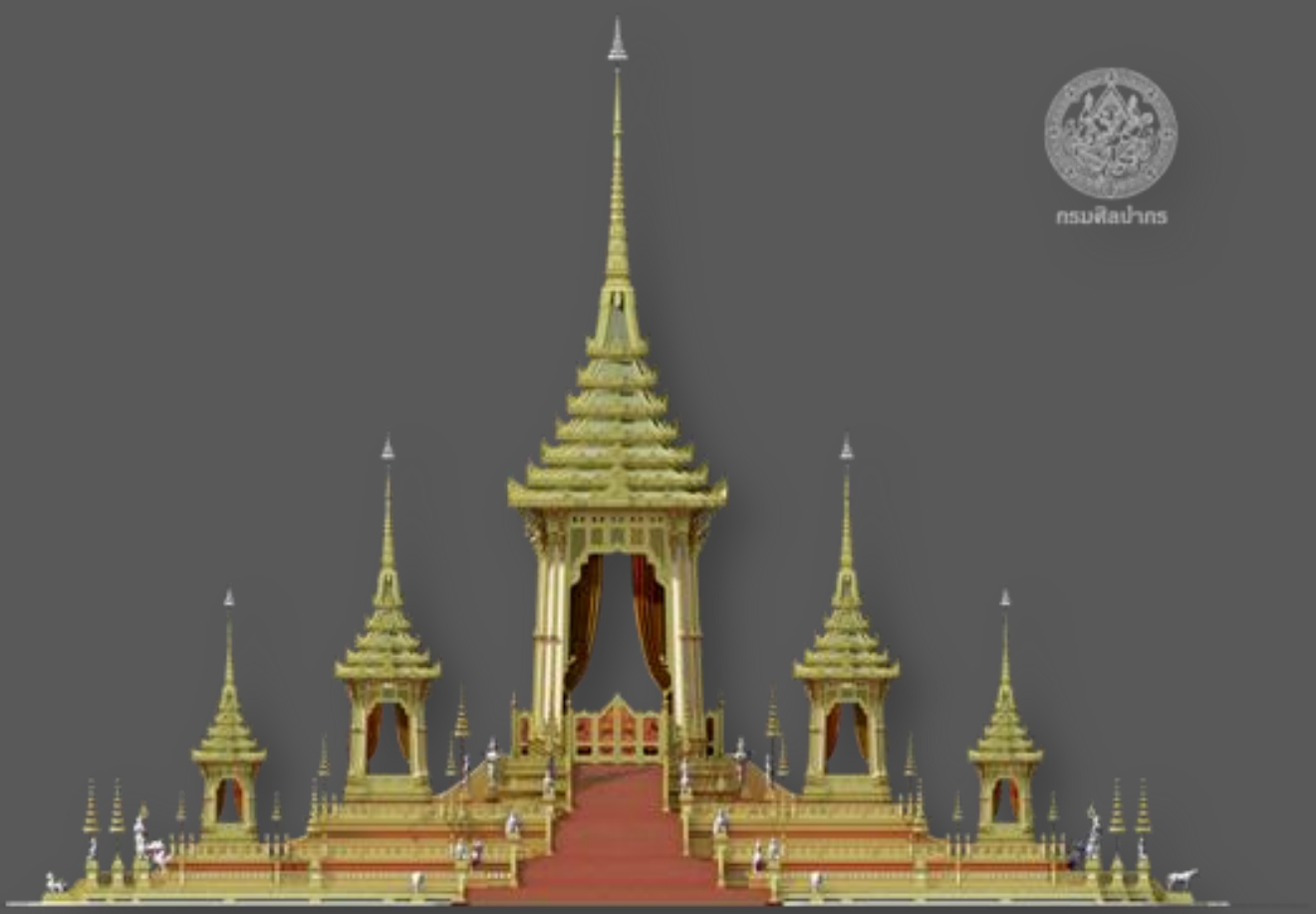




กรมศิลปากร



พระเมรุมาศ
สำนักสถาปัตยกรรม กรมศิลปากร



รูปแบบการติดตั้งสะพานเกริน

พระเมรุมาศพระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช

พระเมรุมาศในครั้งนี้ออกแบบโดยยึดถือคติตามโบราณราชประเพณีรูปแบบเฉพาะสำหรับพระมหากษัตริย์ ประกอบด้วยอาคารทรงบุษบกจำนวน ๙ องค์ ตั้งอยู่บนฐานสี่เหลี่ยมจัตุรัส ยกพื้นสูง เรียกว่าฐานไพที หรือฐานขาลา ๓ ชั้น มีบันไดทางขึ้นทั้งสี่ด้าน ชั้นบนสุดรองรับบุษบกประธาน ยอดมณฑปมีชั้นเชิงกลอน ๗ ชั้น ภายในตั้งพระจิตกาธานสำหรับประดิษฐานพระโกศ จันทน์ ที่มุมทั้งสี่ มีบุษบกข้าง (ซ้ายหรือขวา) ยอดมณฑปชั้นเชิงกลอน ๕ ชั้น ใช้สำหรับพระพิธีธรรม ๔ สำหรับ สวดพระอภิธรรมสลับกันไป ตั้งแต่เมื่อพระบรมศพประดิษฐานบนพระ จิตกาธานจนกระทั่งถวายพระเพลิงแล้วเสร็จ ที่มุมฐานของชั้นที่ ๒ ตั้งบุษบกหอบล้อมรูปแบบเดียวกับข้างแต่ขนาดย่อมกว่า จำนวนสี่องค์ รวมยอดของบุษบกทั้งหมดได้ ๙ ยอด พระเมรุมาศมี ความกว้างด้านละ ๖๐ เมตร สูง ๕๐.๔๙ เมตร และในการก่อสร้างจะต้องขยายแบบเท่าจริงเพื่อกำหนดรายละเอียดขององค์ประกอบ รวมทั้งปรับสัดส่วนให้ได้ลักษณะทางทัศนียวิทยาที่งดงาม

พระเมรุมาศเป็นสถาปัตยกรรมชั่วคราว คือเป็นการใช้เฉพาะกิจ ดังนั้นโครงสร้างและการตกแต่งจึงเลือกใช้วัสดุ กรรมวิธี เทคนิคแบบอาคารชั่วคราว กล่าวคือ โครงสร้างของพระเมรุมาศ และอาคารประกอบในครั้งนี้ ใช้โครงสร้างเหล็กรูปพรรณ โครงหลังคาใช้ระบบโครงสร้างเหล็กถัก (truss) เสาของพระเมรุมาศทั้ง ๔ มุมใช้โครงสร้างเหล็กประกอบตามรูปทรงที่กำหนดไว้ในแบบ สถาปัตยกรรม น้ำหนักอาคารพระเมรุมาศถ่ายลงโครงสร้าง Super truss ซึ่งวางลงบนฐานรากแผ่คอนกรีตเสริมเหล็กหล่อในที่ และรับน้ำหนักแยกกันทั้ง ๔ ยอด ฐานรากสำหรับรับน้ำหนักส่วน อื่นใช้ระบบฐานรากหล่อคอนกรีตสำเร็จ ระบบของโครงสร้างดังกล่าวสามารถก่อสร้างได้ด้วยความรวดเร็วและง่ายต่อการรื้อถอน วัสดุกรรมนั่งและพื้นใช้แผ่นวัสดุสำเร็จรูปและไม้อัด ตกแต่งด้วย ผ้าทองย่นฉลุลายสอดแวว การก่อสร้างองค์ประกอบสถาปัตยกรรมแต่โบราณนั้นใช้ศิลปะการซ้อนไม้ แต่ปัจจุบันใช้การทำต้นแบบเลียนแบบการซ้อนไม้แล้วนำไปหล่อเรซินปิดด้วยผ้าทองย่นหรือ ฟันสีทอง เช่นเดียวกับประติมากรรมประดับพระเมรุมาศซึ่งใช้การปั้นดินขึ้นรูปและหล่อเรซิน ฟันสีรองพื้นแล้วจึงลงสีและเขียนลาย

